

عنوان مقاله:

ادبیات اعتراض در مصر پس از انقلاب ۱۹۵۲ (مطالعه موردی: احمد فواد نجم، نجیب سرور و عبدالرحمن یوسف القرضاوی)

محل انتشار:

نهمین کنفرانس بین المللی زبان، ادبیات، تاریخ و تمدن (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

سیدحسین سیدی - استاد گروه زبان و ادبیات عربی دانشگاه فردوسی مشهد

زینب صالحی - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات عربی دانشگاه فردوسی مشهد

بهار صدیقی - استادیار گروه زبان و ادبیات عربی دانشگاه فردوسی مشهد

خلاصه مقاله:

«ادبیات اعتراض» آن دسته از آثار ادیبی را دربرمی گیرد که با روح انتقاد، اعتراض و مقاومت صاحب اثر در میان گونه های مختلف ادبی می زید. نقطه آغاز این گونه ادبی به طور کلی به آیاتی از قرآن کریم در سوره بقره برمی گردد که فرشتگان و نیز شیطان به خلیفه الهی بودن آدم به خداوند معترض می گردند. در شعر عربی نیز به دوره جاهلی و به ویژه اشعار نابغه ذبیانی برمی گردد. باری، شرایط بد سیاسی، اقتصادی و اجتماعی حاکم بر جامعه مصر در محدوده انقلاب ۱۹۵۲ و سالهای پس از آن، فریاد اعتراض و مخالفت شاعران متعهد مصری را برانگیخت از جمله این شاعران که در این نوشتار به شیوه تحلیلی- توصیفی مورد بررسی قرار گرفته اند احمد فواد نجم، نجیب سرور و عبدالرحمن یوسف القرضاوی هستند که اصلاحطلبانه به میدان آمدند. و بیشتر در دو محور اعتراضات سیاسی و اجتماعی هنرنمایی کردند که در مضامین و مفاهیم اعتراض به دستگاه حکومت و فساد موجود در آن، اعتراض به غربگرایی، اعتراض به خیانت جاسوسی، اعتراض به غارت و چپاول ثروت ملی، و نفوذ و دخالت بیگانگان در امور کشور و استبداد موجود، بی کفایتی مسوولان مصری، قتل عام مردم بیگناه، جنگ طلبی سران عرب و فرقه گرایی و تفرقه افکنی، غارت ثروت های ملی و وطن فروشی، اعتراض به رسانه ها، فقر و فاصله طبقاتی، بی عفتی و هرزگی، وضعیت نابسامان اجتماعی، غربزدگی، وضعیت اشتغال جوانان، بی عدالتی، کشتار مردم و ... بروز و نمود یافته است.

کلمات کلیدی:

ادبیات اعتراض، جامعه مصر، انقلاب ۱۹۵۲، احمد فواد نجم، نجیب سرور، عبدالرحمن یوسف

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1664021>

